

uino pducendo. Nonne posset vobis fieri: si quis vos militaris inuaret: et ad mensam sine mensura bibere cogeret: Liceat nobis hoc facere in simone diuino: vt inebriemini et satiemini: quemadmodum et dominus pluuia sua tempore dignatus est terram irrigare: vt cum maiore gaudio nos non sineret ire ad locum martyrum: sicut besterno die promiseramus. Illi enim martyres sine labore hic sunt nobiscum.

Explicit Tractatus de ps. CXX.
Incipit Tractatus de ps. CXXI.

Sicut amor uniuersum inflammat aiaz: et ad terrena concupiscenda et putura sectanda vocat putura: et in uia precipitat: atque in profunda dimergit: sic amor sanctus ad supna eleuat et ad eterna inflammat: et ad ea que non transeunt neque moriuntur: excitat animam: et de profundo inferni leuat ad celum. Dabit tamen omnis amor uinum suum: nec potest vacare amor in anima amatis: necesse est vt ducat. Sed vis nosse quibus amor sit: Vide de quo ducat. Non ergo monemus vt nihil ametis: sed monemus ne mundum ametis: vt eum qui fecit mundum libere ametis. Obligata enim anima amore terreno: quasi viscum habet in pennis: volare non potest: munda uero ab affectibus sordidissimis seculi: tamquam extensis pennis et duabus alis resolutis ab omni impedimento: id est duobus preceptis dilectionis dei et proximi volat. Quomodo nisi ad deum ascendens volando: qui ascendit amando: Quod antequam possit gemit in terra: si iam inest ei uolandi desiderium: et dicit: Quis dabit mihi pennas sicut colube: et uolabo et requiescabo: Quo autem uolauit: nisi de medijs scandalis: ubi gemebat etiam iste cuius hec vox est quam commemorauit. De medijs ergo scandalis a commixtione maiorum hominum a palea quibus grana commixta sunt uolare uult: ubi non potest commixtionem et societatem iniqui alicuius: sed uiuat in sancta societate angelorum ciuium in eterna hierusalim. Ideo psalmus iste: quem hodie suscepimus tractandum sanctitati vestre: ipsam hierusalim desiderat: id est iste qui ascendit in hoc psalmo. Est enim. **Canticum Graduum.** Quod sepe diximus caritati vestre: quia non sunt gradus isti descendenti: sed ascendenti. Ascendere ergo uult iste: Et qui uult ascendere: nisi ad celum: Quid est in celo: Utrum ideo uult ascendere vt sit cum sole et luna et stellis: Absit. Sed est in celo cetera hierusalim: ubi sunt ciues nostri angeli:

ab ipsis ciuibus nostris pegrinamur in terra. In pegrinatione suspiramus: in ciuitate gaudebimus. Inuenimus autem et socios in ista terra pegrinatione: que iam uiderunt ipsam ciuitatem: et inuitant nos vt curramus ad illam. Ad hos gaudet iste qui dicit.

Expositio psalmi.

Iocundatus sum in his que dixerunt mihi: in domum domini ibimus. Fratres ueniat in mentem caritatem vestre: si qua forte festiuitas martyrum et locus aliquis sanctus nominatus: quo certo die turbe conflunt ad celebrandam solennitatem: ille turbe quod se exultat: quod se hortant et dicit: eam eam. Et querunt: quo eam? Et dicit: ad illam locum: ad sanctum locum. Inuicem sibi loquuntur: et tamquam in censi singulatum faciunt unam flammam: et ipsa una flamma facta ex collocutione sese accendunt rapit illos ad locum sanctum: et cogitatio sancta sanctificat eos. Si ergo ad locum typalem sic rapit amor sanctus: qualis amor debet esse qui concordes rapit in celum: et dicentes sibi in domum domini ibimus. Argo curramus: curramus: quia in domum domini ibimus. Curramus: et non fatigemur: quia illuc perueniemus ubi non lassabimur. Curramus in domum domini: iocundetur anima nostra in his qui ea nobis dicunt. Qui enim ea nobis dicunt: portos uiderunt ipsam patriam de longinquo clamantes ad posteriores: In domum domini ibimus: ambulate: currite. Uiderunt illi apostoli: et dixerunt nobis: currite: ambulate: sequimini: in domum domini ibimus. Et quid dicit uniuersus noster: Iocundatus sum in his que dixerunt mihi: in domum domini ibimus. Iocundatus sum in prophetis: iocundatus sum in apostolis. Quos enim isti dixerunt nobis: in domum domini ibimus. **4 Stantes erant pedes nostri: in atrijs hierusalim.** Ecce habes domum domini: si querebas quid sit domus domini. In illa domo domini laudat: qui condidit domum: ipse et delitie omnium habitantium in domo: Ipse sola spes hic: et res ibi. Ergo qui currunt quod debet cogitare: Quasi ibi iam sunt et ibi stant. Magnus est enim ibi stare inter angelos: et non deficere. Qui enim inde lapsus est: in ueritate non stetit. Quicumque non sunt lapsi: in ueritate stant: Et ille stat: qui deo fruitur: qui autem se frui uoluerit: cadit. Quis autem se frui uult: Qui superbus est. Non ille qui se stare uolebat in atrijs hierusalim: In lumine tuo inquit uidebimus lumen: non in lumine meo: Et apud te inquit fons uite: non apud me. Et quod adiecit

Alia sfa.
Meratus
Tota sfa.

Alia sfa.
tuus.

Nō veniat mihi pes supbie: et man^o peccatorū nō moueat me. **I**bi ceciderūt oēs qui opant^r iniquitatem: expulsī sunt: nec potuerūt stare. **S**i ḡ illi nō potuerunt stare: qz supbi fuerūt: humilif tu ascēde vt dicas: **S**tātes erant pedes nri in atrijs hierlm. **C**ogita q̄ lis ibi futur^o sis. **E**t q̄uis adhuc i via sis: s̄ nbi pone an^o oculos: q̄si ibi stes: q̄si iā inter angelos indeficiēs gaudeas. **E**t fiat in te qd̄ dictū est: **B**eati q̄ habitant in domo tua: in secula seculorū laudabūt te. **S**tantes erāt pedes nri: in atrijs hierlm. **C**uius hierlm: **S**olet enī dici et ista hierlm. **S**z ista hierlm ymbra est illi^o. **E**t qd̄ magnū est stare in ista hierlm: qn̄ ipa hierlm stare nō potuit: q̄ in ruinā cōuersa ē. **H**oc ḡ p̄ magno spū sanctus ex inflāmato corde amātis h^o cloquit^r: qz dicit: **S**tātes erāt pedes nri: in atrijs hierlm. **N**ōne illa ē hierlm cui dixit dñs: **H**ierlm hierlm q̄ interficis pphetas: et lapidas missos ad te: **Q**uid magnum ḡ iste cōcupiscebat stare inter illos q̄ interficiebāt pphetas et lapidabāt missos ad se: **A**bsit vt de ista hierusalem sic cogitet q̄ sic amat: q̄ sic ardet: q̄ sic vult puenire ad illā hierlm mrem nram: de qua dicit ap̄ls: eterna in celis. **A**udi postremo: noli mihi credere: audi quid sequat^r: et quā hierusalē designet mentibus nris. **C**ū enī dixisset: **S**tātes erant pedes nostri in atrijs hierusalem: quasi diceretur illi: de qua hierusalem dicis: de qua hierusalem loqueris: subiecit statim. **H**ierusalē que edificatur vt ciuitas. **F**rateres qn̄ dicebat ista **B**aud: pfecta erat illa ciuitas nō edificabat^r: **N**escio quam ergo ciuitatē dicit que mō edificatur: ad quā currūt in fide lapides viui: de q̄bus dicit **P**etrus: **E**t vos tanq̄ lapides viui coedificamini in domū spiritale: id est templū sanctū dei. **Q**uid est lapides viui coedificamini: **C**uius si credis. **S**i at credis efficeris templū dei: qz dicit ap̄lus **P**aulus: **T**emplū enī dei sanctū est quod estis vos. **I**pa ḡ mō ciuitas edificat^r: p̄cundunt de montibus lapides p̄ manus p̄dicantiū veritatē: cōq̄drant vt intrent i structuram sempiternā. **A**dhuc mlti lapides i manib^o artificū sunt: nō cadūt de manibus artificis: vt possint pfecti coedificari i structuram tēpli. **E**st ḡ ista hierlm que edificatur vt ciuitas: **F**undamētū ipius christ^o ē. **D**icit ap̄ls **P**aulus: **F**undamētū aliud nemo pōt ponere p̄ter id qd̄ positū est: qd̄ ē christus **J**esus. **F**undamētū qn̄ ponit i

tetra: desup edificant pietes: et pōdus parietum ad ima tendit: qz in uno positus est fundamentū. **S**i autē fundamentū nostruz in celo ē: ad celū edificemur. **C**orpa edificauerūt istam structuram quā videtis amplaz surrexisse hu^o basilice: et qz corpa edificauerūt fundamentū: in imo posuerunt. **Q**uia vō spūalif edificamur: fundamētuz nrm in summo positū ē. **I**lluc ḡ curram^o: ibi edificemur: qz de ipa hierlm dictū est: **S**tantes erant pedes nri: in atrijs hierlm. **S**z quā hierlm: **H**ierlm q̄ edificat vt ciuitas. **P**ax dixit vt ostenderet hierlm: qz dixit vt ciuitas edificat^r: adhuc pōt illa corpora intelligi. **Q**uid si enī existat aliq̄s: et dicat: iam qd̄ cum ista dicerent tempibus **B**aud: et ista canerent erat ciuitas illa pfecta. **S**z videbat in spū ruiturā: et itez edificandā: **E**xpugnata ē enī illa ciuitas: et factus ē transit^o in babiloniā ppli captiuati: et dicta ē ista in scripturis: trāsmigratio i babiloniā: **E**t p̄phetauit **H**ieremias post septuaginta annos captiuitatis edificari posse illā ciuitatē q̄ destructa erat a debellantibus. **F**orte aut aliq̄s. **H**oc videbat **B**aud in spū ruiturā ciuitatē hierlm a debellantibus: et iterū posse post septuaginta annos edificari. et iō dixit. **H**ierlm q̄ edificat vt ciuitas. **N**oli ḡ putare illā ciuitatē eē dictaz s̄ q̄ p̄stat ex sanctis: tāq̄ ex lapidib^o viuis. **Q**uid sequit^r vt tollat totam dubitationē: **A**ut enī. **S**tātes erāt pedes nri in atrijs hierusalem. **S**z quam dico hierlm: **N**on istaz inq̄t quā videtis stare corporeis parietib^o erectā: non: s̄ hierlm q̄ edificat vt ciuitas. **Q**uare non ciuitas: s̄ vt ciuitas: nisi quia ista structura parietum q̄ erat in hierlm visibil^r ciuitas erat: sicut p̄prie d̄ ab oibus ciuitas: **I**lla autē edificat tanq̄ ciuitas: qz et illi q̄ i eaz intrāt viui tāq̄ lapides sunt: nō enī vere lapides sunt. **S**icut illi vt lapides nō lapides: sic illa vt ciuitas: nō ciuitas: qz dixit edificat^r. **N**omīe q̄ppe edificij structuram cōpagēz corpoz atq̄ parietū voluit intelligi. **N**az ciuitas p̄prie in hoibus habitantib^o intelligit^r. **S**z manifestauit nobis ciuitatē se vrbem dixisse: qz dixit edificat^r: et qz edificij spūale similitudinem hz quādam ad edificij corpale: iō edificat vt ciuitas. **S**z dicat qd̄ sequit^r: auferat omnem dubitationē: qz non carnalif debemus ac cingere: **H**ierlm que edificatur vt ciuitas. **C**uius participatio eius in idipsum. **J**am mō fratres quisq̄s erigit aciem

mentis: quod deponit caliginem carnis: quod mundat oculum cordis: eleuet et videat quod est idipsum. Idipsum quod dicam: nisi idipsum: Fratres si potestis intelligite idipsum. Nam et ego quicquid aliud dixerero: non dico idipsum. Conemur tamen quibusdam vicinibus verborum et significationum perducere infirmitatem mentis ad cogitandum idipsum. Quid est idipsum: Quod semper eodem modo est: quod non modo aliud: et modo aliud est. Quid est idipsum: nisi quod est: Quid est quod est: Quod eternum est. Nam quod sepe aliter atque aliter est: non est: quia non manet. Non omnino non est: si non summe est. Et quid est quod est: nisi ille qui quoniam mittebat Moyses: dixit illi: Ego sum qui sum. Quid est hoc: nisi ille cui cum diceret famulus eius: Ecce mittis me: Si dixerit mihi populus: quis te misit: quid dicam ei nomen: suum non luit aliud dicere: quam ego sum qui sum. Et adiecit et ait. Bices itaque filius israel: qui est misit me ad vos: Ecce idipsum: ego sum qui sum: qui est misit me ad vos. Non potes capere multum est intelligere multum est apprehendere: Retine quod pro te factus est: quem non possis capere. Retine carnem christi: in quam leueris egrotus: et a vulneribus latronum semivivus relictus: ut ad stabulum perducereris: et ibi sanareris. Ergo curramus ad domum domini: et veniamus ad civitatem: ubi stent pedes nostri: civitatem que edificat ut civitas: cuius participatio eius in idipsum. Quid enim debes tenere: Quod pro te factus est christus: quia ipse christus est: et ipse christus recte intelligitur: ego sum qui sum: quod est in forma dei ubi non rapinam arbitratus est esse equalis deo: ibi est idipsum. Ut autem tu efficiaris princeps in idipsum: factus est ipse pro te princeps tui: et verbum caro factum est: ut caro participet verbum. Quia vero quod verbum caro factum est: et habitavit in nobis: ex semine venit Abrahæ: promissum est autem Abrahæ et Isaac et Jacob quod ex semine eorum benedicerent omnes gentes: et inde videmus ecclesiam toto orbe diffusam. Loquitur ad infirmos deus firmitatem cordis quesivit cum diceret: ego sum qui sum: firmitatem cordis quesivit et aciem contemplationis erectam cum dixit: Qui est misit me ad vos. Sed nondum habes forte contemplationem: noli deficere: noli despicere: quod est voluit esse homo ut tu es: et ideo secutus ait moysi: quasi expavescenti nomen. Quod nomen: Quod est est. Et dixit (inquit) dominus ad Moysen: Ego sum deus Abrahæ et deus Isaac et deus Jacob: si mihi nomen est in eternum. Noli de te despe-

rare quia dixi: ego sum qui sum: et qui est misit me ad vos: quia tu modo fluctuas: et mutabilitate rerum et varietate mortalitatis humane percipere non potes quod est idipsum. Ego descendendo: quia tu venire non potes: Ego sum deus Abrahæ et deus Isaac et deus Jacob. In semine abrahæ spera aliquid: ut confirmari possis ad videndum quod venit ad te in semine abrahæ. Ergo hoc est idipsum de quo dictum est: Mutabunt ea et mutabuntur: tu autem idem ipse es: et animi tui non deficiet. Ecce idipsum cuius anni non deficiet. Fratres: nonne anni nostri quotidie deficiunt: nec stant omnino: Nam et qui venerunt iam non sunt: et qui futuri sunt: nondum sunt. Jam illi defecerunt: et illi defecturi venturi sunt. In hoc ergo ipso vno die fratres: ecce modo loquimur in momento est: preterite hore transierunt: future nondum venerunt: et cum venerint: et ipse transibunt et deficient. Qui sunt anni qui non deficiunt: nisi qui stant: Si ergo ibi anni stant: et ipsi anni qui stant vno annus est: et ipse vnus annus qui stat: vnus dies est: quia ipse vnus dies: nec ortum habet nec occasum: nec inchoat ab hesterno: nec excluditur a crastino: si stat sepe ille dies: Et quod vis vocas illum diem: si vis anni sunt: si vis dies est: quodcumque cogitaveris stat: tamen ipsius stabilitatis principat illa civitas: cuius participatio est in idipsum: Merito quia illius stabilitatis sit princeps: dicit ille qui illuc currit: Stantes erant pedes nostri in atrijs hierusalem. Omnia enim ibi stant: ubi nihil transiit. Vis et tu ibi stare et non transire: Aluc curre: idipsum nemo habet ex se. Intendite fratres. Corpus habet: non est idipsum: quia non in se stat. Mutat per etates: mutat per mutationes locorum ac temporum: mutat per morbos et defectus carnales: non ergo in se stat. Corpora celestia: non in se stant: habent quasdam mutationes suas: et si occultas: certe de locis in loca mutantur. Ascendunt ab oriente in occidentem: et rursus circum eunt ad orientem. Non ergo stant: non sunt idipsum. Anima humana nec ipsa stat. Quamvis enim mutationibus et cogitationibus variatur: quantis voluptatibus immutat: quibus cupiditatibus diuerberat atque discindit. Mens ipsa hominis que est rationalis mutabilis est: non est idipsum: Adodo vult: modo non vult: modo scit: modo non scit: modo meminit: modo obliuiscitur. Ergo idipsum nemo habet ex se. Qui voluit ex se habere idipsum: ut quasi ipse sibi esset idipsum: lapsus est. Cecidit angelus: et factus est diabolus: propterea homini superbiam: detulit: secum invidentiam eius qui stabat. Ipsi sibi vo-

ligerunt idipsum esse: sibi principari: sibi dominari voluerunt. Noluerunt habere verum dominum: qui vere est idipsum: Cui dicitur: **Mutabis ea et mutabuntur: tu autem idem ipse es.** Jam ergo post tantum languorem: post tantos morbos: difficultates: labores: redeat anima humiliata ad idipsum: et sit in illa ciuitate cuius participatio eius in idipsum. **Illuc enim ascenderunt tribus.** Querebam enim quod ascendat qui cecidit: quod diximus ascendere hominis vox est: ascendere ecclesie. Putamus ne quod ascendit: Quo it: Quo erigit: Illuc ascendit inquit tribus. Quo ascendit tribus: In ciuitatem: cuius participatio eius in idipsum. Ergo illuc ascendit in hierusalem. **Domine autem qui descendebat de hierusalem in hiericho: incidit in latrones.** Si non descenderet et non incideret in latrones. Quia vero descendendo incidit in latrones: ascendendo veniat ad angelos. Ascendat ergo: quod ascendit tribus. Sed quid sunt tribus: Multi nouerunt: multi non nouerunt. Sed et nos qui nouimus descendamus ad illos qui non nouerunt tribus: ut nobiscum ascendant: qui ascendunt tribus. Tribus alio nomine dici possunt curie: si non proprie. Itaque tribus vno nomine alio proprie dici non possunt: si vicino dicuntur curie. Nam proprie si dixerimur curias: non intelliguntur nisi curie que sunt in ciuitatibus singulis singule: unde curiales et decuriones: id est quod sunt in curia vel de curia: et nostis quia tales curias singulas habent singule ciuitates. Sunt autem vel erant aliquando in istis quoque ciuitatibus curie etiam populorum: et vna ciuitas multas curias habet: sicut roma triginta quibus curias habet populi. **De dicitur tribus: Has populus israel duodecim habebat secundum filios iacob: Duodecim tribus erant populi israel: sed erant ibi mali: erant ibi boni.** **Quem enim male tribus que crucifixerunt dominum: quibus bone tribus que cognouerunt dominum.** Ille ergo tribus que crucifixerunt dominum: tribus sunt diaboli. Cum ergo hoc diceret: Illuc enim ascenderunt tribus: ne omnes tribus intelligeres: addidit. **Tribus domini.** Quid est tribus domini? **Que cognouerunt dominum.** Ex ipsis enim duodecim tribubus mali: ibi erant boni. **De bonis tribubus que cognouerunt fabricationem ciuitatis: et ipsa erant grana inter illas tribus: que inter paleas commixta sunt.** Ascendunt autem non cum paleis: sed tribus purgate: electe quasi tribus domini.

Illuc ascenderunt tribus tribus domini. Quid est tribus domini? Testimonium israel. Hoc quid sit fratres audite. Testimonium israel: id est in quibus cognoscat: quia est vere israel. Quid est enim israel: Interpretatio nominis eius dicta est iam: et sepe dicitur. Forte enim et si reces dicta est: excidit: dicendo nos faciamus: ut non excidat etiam eis qui legere non nouerunt: aut noluerunt: nos simus codex ipsorum. Israel videns deus interpretat: imo diligentius discusso verbo sic interpretat: Israel est videns. Utrumque est videns deum: quia homo in se non est: mutatur enim et vitatur: si non participet eius qui est idipsum. Tunc est quando videt deum. Tunc enim est quando videt eum qui est: et videndo eum qui est: fit et ipse pro modo suo ut sit. Ergo ipse est israel: israel est videns deus. Superbus ergo non est israel: quia non est participatio eius in idipsum: quod ipse sibi vult esse idipsum. Quis sibi vult esse principium: non est israel. Omnis ergo fictus non est israel: quia omnis superbus necesse est ut fictus sit. Hoc dico fratres necesse est ut omnis superbus velit videri quod non est: aliter non potest. Et fratres mei vti nam sic vellet superbus videri quod non est: ut vellet videri: verbi causa: coraule cum coraule non esset: Cito enim probaretur si diceretur ei: canta: videamus vtrum coraule sis: cum non posset: inueniretur falso se videri voluisse quod non erat. Dixit se eloquentem: dicitur ei: loquere et proba. Si locutus non fuerit: inuenitur hoc non esse quod professus est. Superbus quod peius est: iustum se vult videri: cum non sit: et quia iusticiam intelligere difficile est: difficile est superbos agnoscere. Volunt ergo superbi videri quod non sunt: ideo non est participatio eorum in idipsum: non pertinet ad israel: qui est videns deus. Quis ergo pertinet ad israel: Qui est particeps in idipsum. Quis est qui participat in idipsum: Qui confitetur se non esse quod deus est: et ab illo habere quod bonum potest habere: a se autem non esse nisi peccatum: ab illo sibi esse iusticiam: Talis est in quo dolus non est. Et dominus videns Nathanaelem quid ait: Ecce vere israelita: in quo dolus non est. Si ergo verus israelita in quo dolus non est: tribus ille ascendit ad hierusalem: in quibus dolus non est: et ipse sunt testimonium israel: id est per illas agnoscitur quia erant grana inter illam paleam: quando

area cui videretur tota palea putabatur. Erant igitur ibi grana: sed cum ascenderunt in sublimitate illa splendoris: cum fuerit area ventilata: tunc erit testimonium israel. Tunc dicent omnes mali: vere quod erant ibi iusti inter malos: quoniam nobis omnes mali videbantur: et quales nos eramus: tales omnes putabamus. Testimonium israel. Quo ascendunt? Quare ascendunt? **Ad confitendum nomini tuo domine.** Magnificenti dici non potest. Sicut superbia presumit: sic humilitas confitetur. Quod est presumptor est qui vult videri quod non est: sic confessor est qui non vult videri quod ipse est: et amat quod est ille. Ad hoc ascendunt israelite: in quibus dolus non est: quia sunt vere israelite: quia in ipsis est testimonium israel. Ad hoc ascendunt ad profuturum nomini tuo domine. **Qui ibi sederunt sedes in iudicio.** Mirum enigma: mira questio si non intelligat. Sedes dicit quos greci thronos appellat. Thronos greci sellas dicunt tanquam honorabiles. Ergo fratres mei non est mirum: si sedeant homines in sedibus in sellis. Ut autem ipse sedes sedeant quod possumus intelligere: Tanquam si dicat aliquis: Sedeant hic cathedre: aut sedeant hic selle. In sella sedet: in sedibus sedet: in cathedris sedetur: non ipse sedes sedet. Quid est hoc? **Qui ibi sederunt sedes in iudicio:** Certe solentis audire deo dicente: **Celum mihi thronus est:** terra autem scabellum pedum meorum. Latine autem totum sic dicit: **Celum mihi sedes est.** Qui sunt isti: nisi iusti? **Qui sunt celi:** nisi iusti? **Qui celum ipsi celi:** quia que ecclesia ipse ecclesie: sic sunt multe ut una sit. Sic et iusti. Ita sunt iusti celum: ut celi sint. In ipsis autem sedet deus: et de ipsis iudicat deus. Et non sine causa dictum est: **Celi enarrant gloriam dei.** Apostoli enim facti sunt celi. Unde facti sunt celi: **Quia iustificati.** Quod peccator factus est terra: cui dictum est: **Terra es:** et in terram ibis: sic iustificati facti sunt celi. Portauerunt deum: et de ipsis deus coruscabat miracula: tonabat terrores: pluebat consolaciones. Erant igitur illi celi: et enarrabant gloriam dei. Nam ut noueritis ipsos dictos celum: ibi ait in ipso psalmo: **In omnem terram exiit sonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum.** **Quers quorum: et inuenies celorum.** Si igitur celum sedes dei: apostoli autem celus: et ipsi facti sunt sedes dei: ipsi sunt throni dei. **Dictum est alio loco: Anima iusti thronus sapientie.** **Magis res: magis res dicta est thronus sapientie anima iusti:** id est in anima iusti sedet sapientia tanquam in sella sua: tanquam in throno suo: et inde iudicat quicquid

Alia lra. idomiu

Alia lra. iquia

iudicat. Ergo erant throni sapientie: et ideo dixit illis dominus. **Sedebitis super duodecim thronos:** iudicantes duodecim tribus israel. Sic et ipsi sedebunt super duodecim sedes: et ipsi sunt sedes dei. **De illi quippe dictum est: Ibi enim sederunt sedes.** quoniam ibi sederunt sedes. **Qui sederunt: Sedes.** Et qui sunt sedes: **De quibus dictum est: Anima iusti sedes sapientie.** **Qui sunt sedes: Celi.** **Qui sunt celi: Celi.** **Quod est celus: De quo dicit dominus: Celus mihi sedes est.** **Et ipsi iusti sunt sedes: et habent sedes.** et in illa hierusalem sedebunt sedes. **Ad quam rem: In iudicio.** **Sedebitis inquit super duodecim sedes: Vos sedes: iudicantes duodecim tribus israel.** **Quos iudicantes: Infra qui sunt in terra.** **Qui iudicabunt: Qui facti sunt celus.** Illi autem qui iudicabuntur in duas partes diuidentur: una ad dexteram: altera ad sinistram erit. **Iudicabunt cum christo sancti.** **Veniet enim in iudicium cum senioribus populi:** ait **Esaias.** **Alii sunt igitur qui cum illo iudicabunt: alii qui ab illo iudicabunt: et ab illis qui cum eo iudicabunt diuidentur.** **Ergo isti in duas partes diuidentur: una ponet ad dexteram: cui enumerabunt elemosyne quas fecerunt.** **Alia ponet ad sinistram: cui enumerabitur crudelitas et sterilitas misericordie.** **Et illis ad dexteram constitutis dicitur: Venite benedicti patris mei: percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi.** **Quare: Esuriui inquit et dedistis mihi manducare.** **Et illi: Quando te vidimus esurientem: Et ille. Quis vni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis.** **Ergo quid est fratres: Illi iudicabunt de quibus dictum est: ut fiant amici de mamona iniquitatis: ut et ipsi inquit recipiant vos in eterna tabernacula.** **Sancti sedebunt cum domino attendere qui fecerunt misericordiam: et assumunt illos separatos in dexteram in regnum celorum: et ipsa est pax hierusalem.** **Que est pax hierusalem: Ut opa misericordie corporalia iungant operibus predicacionis spiritualibus: et fiat pax dando et accipiendo.** **Aut enim apostolus: qui rationem dati et accepti dicit esse istas elemosynas.** **Aut ergo: Si nos vobis spiritualia seminamus: magnus est si vestra carnalia metamus: Et de ipsa re ait alio loco: Qui multum non abundauit: et qui modicum: non defuit illi.** **Quare quod multum non abundauit: Quod plus habebat dedit indigentem.** **Et quod est quod modicum: non defuit illi: Quia accepit ab illo quod abundauit: ut fiat inquit equalitas.** **Ipsa est pax de qua dicitur: Fiat pax in virtute tua.**

Rāq̄ cū dixisset: qm̄ ibi sederūt sedes iudicio. **Sedes sup̄ domum David.**
 Id est sup̄ familiam christi: cui dederūt in
 tempe cibaria: statim tāq̄ ip̄s sedib⁹: ait.
Interrogate que ad pacem sunt
hierusalem. **Q̄ vos sedes:** qz tam sede-
 tis vt iudicatis: z facti estis sedes domini
 iudicantis: quoniā q̄ iudicant: interrogat:
 qui iudicant̄ interrogant̄. **Interrogate in-**
quit que sunt ad pacem hierusalē. **Inter-**
rogando qd̄ inueniēt: Alios fecisse miseri-
 cordiam: alios nō fecisse. **Quos inueniēt**
fecisse misericordiā: ip̄os vocabit ad hie-
 rusalem: qz ip̄a sunt ad pacem hierusalē.
Dilectio fortis res fratres: dilectio fortis
 res. **Tultis videre q̄ sit fortis dilectio?**
Quisq̄s p̄ aliquam necessitatem nō potue-
rit implere qd̄ iubet deus: amet illum q̄ im-
 plet: z in illo implet. **Intendat caritas ve-**
stra: verbi gr̄a: **Uxorē habz quaz dimitte-**
re non potest: oportet vt obtempet aposto-
 lo dicenti: **Uxori vir debitum reddat:** **Et**
alligatus es uxori: ne quesieris solutionē.
Venit in mētem: qz melior est vita illa: de
 qua dicit idem ap̄lus. **Uellem omnes esse**
sicut meip̄m. **Attendit eos qui hoc fecerūt:**
 amat eos z in ip̄is implet qd̄ in se non pōt.
Fortis res est dilectio: ip̄a sit v̄tus nostra:
 qz si in illa nō fuerim⁹: nihil p̄dest q̄cquid
 aliud habuerimus. **Si linguis hominū lo-**
qr̄ inqt̄ ap̄ls z angelozū: caritatem aut̄ nō
 habea: factus sum quasi eramentū sonās:
 aut cymbalū tinniēs. **Adiungit aliud ma-**
gnum: **Q̄ si distribuero omnē substantiaz**
meā: z si tradidero corpus meū vt ardeā:
 caritatem aut̄ nō habea: nihil mihi p̄dest.
Si at̄ sit sola caritas q̄ si luceat qd̄ distribu-
at paup̄ibus: diligat: solū calicē aq̄ frigide
 det: tātū illi imputabit q̄tū **Zacheo:** q̄ di-
 midiu p̄rimonij donauit paup̄ib⁹. **Quare**
h̄: Ille tā modicū dedit ille tā mitū dedit:
 z tm̄ illi imputabit: **Tantū plane.** **Impar**
enī facultas: s̄ non impar caritas. **Ille er-**
go interrogant: vos cogitate quid estis.
Jam ecce dictum est nobis: in domuz dñi
 ibimus. **Jocū dati sumus certe in his qui**
dixerunt nobis: in domū dñi ibimus. **U-**
idete q̄ si imus. **Non enī pedibus imus:** s̄
 affectib⁹. **Uidet̄ si im⁹:** interroget se vnus
 quisq̄ v̄m qualē erga pauperē sanctuz:
 erga indigentē frat̄: qualis est erga indi-
 gentē mendicū: videat si viscera eius non
 sunt angusta: qz interrogare te habēt que
 sedent in iudicio: z debēt inuenire que sūt

ad pacē hierusalem. **Et quō interrogant?**
Tanq̄ sedes dei. **Be⁹ interrogat.** **Si deū**
laret aliqd̄: z illas sedes aliqd̄ interrogan-
 tes fugere potest. **Interrogate que sūt ad**
pacem hierusalē: **Sed que sunt ad pacem**
hierusalē. **Et abundantia:** inquit: **his**
qui diligunt te. **Ad ip̄am hierusalē cō-**
uertit vocem: abundantia est illis q̄ diligūt
 eaz: **Abundātia ex inopia:** **Hic inopes:** ibi
 abundātes: **Hic infirmi:** ibi firmi: **Hic ege-**
ni: ibi diuites. **Uñ facti diuites?** **Quia de-**
derūt hic quod acceperūt a deo ad tpus:
 z acceperūt ibi qd̄ postea deus retribuet ī
 eternū. **Hic fratres mei z diuites paupes**
sunt. **Bonū est diuiti:** vt agnoscat se pau-
 perem. **Si enī plenum se putat:** tumor ē il-
 li: nō plenitudo. **Agnoscat se inanem:** vt
 possit impleri. **Quid habet:** **Aurū.** **Quid**
nōdum habet: **Citā eternā.** **Attendat qd̄**
habeat: z videat quid nōdū habeat. **Fres**
ex eo qd̄ habet: det: vt accipiat qd̄ non ha-
 bet: **Emat ex eo quod habet illd̄ qd̄ nō ha-**
bet. **Et abundantia his qui diligunt illam.**
Et fiat pax in virtute tua. **O hie-**
rusalem: o ciuitas que edificaris vt ciuitas:
 cui⁹ participatio tua in idip̄m: fiat pax in
 v̄tute tua: fiat pax in dilectione tua: qz v̄-
 tus tua: dilectio tua. **Audi cāntica cantico-**
rum: **Valida est sicut mors dilectio.** **Ma-**
gnū v̄bum fratres: valida est sicut mors
 dilectio. **Magnificenti⁹ exp̄mi nō potuit**
fortitudo caritatis: q̄ vt diceret: valida ē
 sicut mors dilectio. **Quis enī resistit mor-**
ti ratres? **Intendat caritas v̄ra.** **Resistit**
ignib⁹: v̄ndis: ferro: resistit pt̄tib⁹: resisti-
 tur regibus: venit vna mors: quis ei resi-
 stit: **Nihil est illa fortius.** **Propterea viri-**
bus eius caritas compata est: z dictuz est:
 valida est sicut mors dilectio. **Et qz ip̄a ca-**
ritas occidit qd̄ fuimus: vt simus quod nō
 eramus: facit in nobis quandā mortē dile-
 ctio: **Ip̄a morte mortu⁹ erat qui dicebat:**
Q̄dudus mihi crucifixus ē: z ego mundo.
Ip̄a morte morturi erant quib⁹ dicebat:
Q̄dortui enim estis: z vita vestra abscondi-
 ta est cum christo in deo. **Valida est sicut**
mors dilectio. **Si q̄ valida est:** fortis est et
 magne virtutis: z ip̄a est virtus: z p̄ ipsam
 regunt infirmi a firmis: terra a celo: popu-
 li a sedibus. **Et fiat pax in virtute tua:** fiat
 in dilectione tua. **Et p̄ istam virtutem:** per
 istā dilectionē: p̄ istā pacē. **Fiat abundan-**
tia in turribus tuis. **Id est in excelsis**
tuis. **Pauci enim sedebunt in iudicio:** sed

illa lra
 tolligentibus.

multi ad dexteram positi faciunt populum civitatis illius. Multi enim pertinebant ad singulos quosque excelsos: a quibus recipiantur in tabernacula eterna: et erit abundantia in turribus eius. Plenitudo autem deliciarum et sufficientia divitiarum ipse deus: ipse idipsum: ipse cuius participatio est civitatis in idipsum: ipsa erit abundantia nostra. Sed vñ: Per caritatem: est per virtutem. In quo autem est caritas fratres: Qui non sua querit in hac vita. Audi apostolum Paulum habentem caritatem: ait: Placere omnibus per omnia: sicut et ego omnibus per omnia placeo. Ubi ergo quod dixisti: Si adhuc hominibus placerem: christi servus non essem: et modo dicis te placere: et modo cohortaris ut et illi placeat. Sed non ibi posuisti finem: ut quod propter se: non propter caritatem placeat. Qui gloriam suam querit: non querit salutem aliorum. Ait enim: Sicut et ego omnibus per omnia placeo: non querens quod mihi prodest: sed quod multis: ut salvi fiant. Ideo et hic cum de caritate diceret. **Propter fratres inquit: et propinquos meos: loquebar autem pacem de te.** Hierusalem civitas cuius participatio in idipsum: ego in hac vita et in hac terra: ego pauper: peregrinus et gemens: nondum proficiens pace tua: et predicans pacem tuam: non propter me illam predicam: sicut heretici: qui querentes gloriam suam dicunt: Pax vobiscum: et pacem non habent quam populo predicant. Si enim haberent pacem: non conscenderent unitatem. Ego inquit loquebar pacem de te. Sed quare: Propter fratres meos et propinquos meos: non propter honorem meum: non propter pecuniam meam: non propter vitam meam: nam mihi vivere christus est: et mori lucrum: sed loquebar pacem de te: propter fratres meos et propinquos meos. Nam cupiebat ipse dissolvi: et esse cum christo. Et quod ista predicaret propinquis et fratribus: Manere inquit in carne necessarium propter vos. Propter fratres meos et propinquos meos: loquebar autem pacem de te. **Propter domum domini dei mei: quesivi bona tibi.** Non propter me quesivi bona tibi: nam non tibi querere sed mihi: id est nec ego haberem: quia non tibi querere: Sed propter domum domini dei mei: propter ecclesiam: propter sanctos: propter peregrinos: propter inopes eius ut ascendant: quia dicimus eis: in domum domini ibimus: propter ipsam domum domini dei mei quesivi bona tibi. Hec fratres plura et necessaria caritate: manducate: bibite: convalescite: currite: apprehendite.

Alla lra. in eos et proximos non habet

Alla lra. in nostri

Explicit Tractatus de ps. CXXI.

Incipit Tractatus de ps. CXXII. Prefatio

Ascendentis cantica ex ordine cum sanctitate vestra consideranda suscipi. Ascendentis et amantis: et ideo ascendit: quia amantis. Omnis amor aut ascendit: aut descendit. Desiderio enim bono levamur ad deum: et desiderio malo ad ima precipitamus. Sed quia iam malo desiderio lapsi cecidimus: super est nobis si agnoscamus quod ad nos non ceciderit sed descendit: berendo illi ascendere: quia viribus nostris non possumus. Ipse dixit dominus Iesus christus. Nemo ascendit in celum: nisi qui de celo descendit: filius hominis qui est in celo. Tamen de se solo videtur dixisse. Ergo ceteri remanserunt: quia solus ascendit qui solus descendit. Quid debent ceteri facere? Uniri corpori ipsius: ut sit unus christus qui descendit et ascendit. Descendit caput: ascendit cum corpore vestitus ecclesia sua: quam sibi exhibuit sine macula et ruga. Solus ergo ascendit: sed et nos qui cum illo sic sumus: ut in illo membra eius sumus: et nobiscum solus est: et ideo unus et semper unus. Unitas nos compaginat uniti: et illi soli cum illo non ascendunt: qui cum illo unus esse noluerunt. Jam vero quoniam ipse qui in celo positus est: et carne suscitatus immortalis: per quam fuit ad tempus mortalis: et nihil in celo persecutionum patiens: nihil malitiae et opprobriorum: sicut in hac terra quando pro nobis omnia sustinere dignatus est: compassus tamen corpori suo in terra laboranti dixit: Saule saule quid me persequeris? Nam ipsum non timebat: et se pati persecutiones de celo clamabat. Non preter spem esse debemus: imo cum magna fiducia presumere: Quia si per caritatem ipse nobiscum in terra est: per eandem caritatem et nos cum illo in celo sumus. Sed diximus quemadmodum nobiscum ipse in terra sit: vocem eius diximus de celo sonantis: Saule saule quid me persequeris: cum eum Saul omnino non timebat: sed nec videret. Quomodo autem ostenditur: quia et nos cum illo in celo sumus? Eodem ipso Paulo apostolo dicente: Si consurrexistis cum christo: que sursum sunt querite: ubi christus est in dextera dei sedens: que sursum sunt sapite: non que sunt super terram: Mortui enim estis: et vita vestra abscondita est cum christo in deo.